

Бясконцая мяжа

У галерэі “Ракурс” Нацыянальны бібліятэкі Беларусі 24 верасня адкрылася выставка Людмілы Кальмаевай.

Людміла Кальмаева (1946–2022) – самабытная, беларуская мастачка яскравая плакатыстка, партрэтыстка і ўнікальная творца.

Прадметам яе даследавання былі чалавек, асоба, жанчына, стаяль людзі, дзеци, адносіны, эмоцыі, перажыванні і пачуці, абмежаванні і магчымасці. У экспазіцыі прадстаўлены раннія малёўкі і плакаты 1970–1980-х, творчыя эксперыменты і пошуки 1990–2010-х, жывапісныя пейзажы, сюроўкі якіх – руіны Гальшанска замка 1980-х, партрэты “галандскага перыяду”.

Ідэя выставы належыць мастацвазнайцы, куратору Ларысе Фінкельштайн (1950–2023). Яна распачала работу над экспазіцыяй – графіка і жывапіс былі адгледжаны, выстаўка запланавана, але, на жаль, заўчасны сыход галерысткі не дазволіў гэтую справу завяршыць. “Бясконцая мяжа” – плён і прастора творчасці

Людмілы Кальмаевай, сімвал адлегласці паміж мінулым і сучасніцтвом, паміж тымі, хто сышоў, і тымі, хто сумуе, знак бясконцасці вымірэнні паміж марай і паўдзённасцю, паміж пажаданым і магчымым. Метафорычнасць выяўленчай мовы, універсальны сімвалізм, скользкінтарнісць кампазіцый, лаканічнасць, унутраная дынаміка, буйная фантазія даюць надзвычайны ўзровень графікі творам, што ўваішлі ў залаты фонд беларускага мастацтва і захоўваюцца ў Нацыянальным мастацкім музеі, Нацыянальным цэнтры сучаснага мастацтва і многіх музеях і галерэях свету. Выставка атрымалася насычаная, цэльнай, цікавай.

Распачалася імпрэза выступленнем ансамбля скрыпачоў

“Тущы” дзіцячай школы мастацтва №13 Мінска. Падчас ўрачыстага адкрыцця слова бралі намеснік генеральнага дырэктора Нацыянальны бібліятэкі Беларусі Людміла Высоцкая, першы намеснік грамадскага абацтва “Саюз мастакоў Беларусі” мастацтвазнайца Наталія Шарангович, мастацтвазнайца, вядучы навуковы супрацоўнік аддзела навукова-асветніцкай работы і маркетынгу Нацыянальнага мастацтвага музея Беларусі Надзея Усава ды іншыя.

У прамовах сябры і калегі Людмілы Кальмаевай падзяліліся ўспамінамі аб ёй як чалавеку, аб пачатку творчага шляху мастакі, які прыйшоўся на канец 1960-х, а б працах пазнейшага перыяду.

На фота — фрагменты экспазіцыі

У 1986–1992 гадах Людміла Кальмаева працавала ў Беларускім дзяржаўным тэатральна-мастацкім інстытуце. Стварыла ўласную методыку выкладання акварэльнага жывапісу. Таму на адкрыцці, каб аддаць даніну павагі настаўніцы, прыйшлі яе вучні.

Зміцер ЮРКЕВІЧ

Восень з Міцкевічам

На фестывалі.
Падчас
майстэр-класа

Штогод у верасні ў музее-сядзібі славутага пісьменніка ладзіцца літаратурна-музычны фестываль. Сёлета на “Восень у Завосці” гості з’ехаюць ледзь не з усёй Беларусі. Завіталі і замежныя сябры.

Арганізатарамі свята, якое дадзено стала брэндавым, выступаюць Дзяржаўны музей беларускай літаратуры, Баранавіцкі драматычны выкананыя камітэт і Саюз пісьменнікаў Беларусі.

Падчас адкрыцця фестывалю кіраўнік Дзяржаўнага музея гісторыі беларускай літаратуры Сяргей Усік адзначыў, што памяць пра свае славутасці і карані выхойвае любоў да радзімы, гадуе спарадкіні грамадзян, патрыётаў краіны.

На мераприемства з’ехаюць шмат гасцей. Сярод пачэсных – Юрый Яўцохін, дырэктар Дзяржаўнага музея-запаведніка “Астрафеўва” – “Рускі Парнас” (г. Масква). Традыцыйна паўдзельнічалі ў фестывалі Баранавіцкая цэн-

тральная бібліятэчная сістэма, Навамышская бібліятэка імя Яна Чачота, Навагрудскі дом-музей Адама Міцкевіча.

Программа свята атрымалася рознабаковай і насычанай. Акрамя галоўнай сіцны, былі задзейнічаны пляцоўкі амаль у кожным кутку сядзібнага падворка, уключна з домам і гаспадарчымі пабудовамі. Музыканты і паэты, філософы і гісторыкі калейдаскопам змянілі адно аднаго. Фальклорны ансамбль “Сарматы” (БДУ), спявак і блогер Ілья Шынкарэнка, “ЭлітДанс” Дзяглайскага раённага цэнтра культуры...

Адмысловыя канцэртныя праграмы былі падрыхтаваны паэтам і перакладчыкам Аляксеем Жбанавым (“Студэнцы

фальклор эпохі Адама Міцкевіча”), музыказнаўцам Святленай Немагай, лаўрэатамі міжнародных конкурсаў Галінай Сакольнік і Тацісай Халамавай (“Легенда «Пана Тадэвуша»”). Жніўныя і вясельныя песні прагучалі ў выкананні Студэнцкага этнографічнага таварыства. А яшчэ выступіла капэла Алеся Лася з музычнай рэтраспектывай да эпохі барока і фолк-бэнд “Неруш”. Свою творчасць прадэмантравалі калектывы Баранавіцкага раёна – арт-групы “Акцэнт” і “Уік-энд”, вакальны гурт “Рунь”, вакальны ансамбль “Міранда”, народны вакальны ансамбль “Імпрэза”, ансамбль народнай музыкі “Лірнікі” ды іншыя.

“Восень у Завосці” – штогодовы літаратурна-музычны фестываль, які збірае аматараў творчасці Адама Міцкевіча.

Ахвотнікі змаглі наведаць лекцыю вядучага навуковага супрацоўніка Інстытута філасофіі НАН Беларусі Ігора Бабкоўскага “Міцкевіч як апакрыф: нечаканае падарожжа”. Пра таяминіцы з мінулага Завосці і роду Міцкевіча распавесілі газеты “Культура” Зміцер Юркевіч.

Уразіла гасцей і гістарычна анимация на XVI–XVII стагоддзі, і сярэднявечныя забавы ал рэканструктараў. Сваіх прыхільнікаў знайшоў таксама горад майстроў і куток, дзе можна было пачаставаць гарбатай з думкініх беларускіх зёлак. Свята атрымалася насычаным, дынамічным і светлым!